

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/343/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1710201307
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Svetlovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1710201307.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Svetlovskej a členov senátu JUDr. Blanky Malichovej a JUDr. Zuzany Mališovej, v právnej veci navrhovateľa: Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov Bytová vila Záleská 12, Ivanka pri Dunaji, Záleská 12, Ivanka pri Dunaji, zast. JUDr. Darinou Tomčovou, advokátkou so sídlom Záhradná 58, Bratislava proti odporcom: X/ I.. B. A., X/ L. A., obaja bytom B. XX/XA, G. - P., Č. D., zastúpení splnomocnencom I.. F. A., Q. S. XX, I. U.D. R., o zaplatenie príslušenstva, na odvolanie odporcov 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 22. novembra 2011, č. k. 8C 37/2010-102, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdzuje.

Odporcovia 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 58,96 Eur, na účet jeho právnej zástupkyne, JUDr. Dariny Tomčovej, advokátky, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa odporcom 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 645,40 Eur od 26.06.2009 do 21.02.2010 vo výške 38,35 Eur, zo sumy 167,60 Eur od 26.06.2009 do 05.08.2010 vo výške 16,78 Eur, zo sumy 116 Eur od 26.07.2009 do 05.08.2010 vo výške 10,75 Eur, zo sumy 116 Eur od 26.08.2009 do 05.08.2010 vo výške 9,87 Eur, zo sumy 116 Eur od 26.09.2009 do 05.08.2010 vo výške 8,98 Eur, zo sumy 116 Eur od 26.10.2009 do 05.08.2010 vo výške 8,12 Eur, zo sumy 116 Eur od 26.11.2009 do 05.08.2010 vo výške 7,24 Eur, zo sumy 495 Eur od 26.04.2010 do 08.12.2010 vo výške 27,71 Eur, zo sumy 99 Eur od 26.05.2010 do 08.12.2010 vo výške 4,81 Eur, zo sumy 99 Eur od 26.06.2010 do 08.12.2010 vo výške 4,05 Eur, zo sumy 33 Eur od 26.07.2010 do 08.12.2010 vo výške 1,11 Eur, zo sumy 60 Eur od 26.07.2010 do 27.03.2011 vo výške 3,62 Eur, zo sumy 99 Eur od 26.08.2010 do 27.03.2011 vo výške 5,22 Eur, zo sumy 99 Eur od 26.09.2010 do 27.03.2011 vo výške 4,47 Eur, zo sumy 99 Eur od 26.10.2010 do 27.03.2011 vo výške 3,73 Eur, zo sumy 99 Eur od 26.11.2010 do 27.03.2011 vo výške 2,98 Eur, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku o náhrade trov konania odporcom uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 267,89 Eur na účet právnej zástupkyne navrhovateľa, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodol tak na základe zistenia, že odporcovia ako vlastníci Q. Č.. X v bytovom dome na S. E. Č.. XX v I. U. R., nachádzajúcom sa na pozemku U.. Č.. XXX/XXX, zapísanom na C. Č.. XXXX, uzavreli s navrhovateľom zmluvu o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov, na základe ktorej navrhovateľ vykonával správu predmetného bytového domu. Jednotliví vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome boli v zmysle zmluvy o výkone správy, ako aj zák. č. 182/1993 Z.z. povinní realizovať mesačné úhrady za plnenia spojené s užívaním bytov a nebytových priestorov,

prícom ich výšku podľa zmluvy navrhoval zhromaždeniu predsedu po predchádzajúcom prerokovaní v rade. Z predložených zápisníc zo zhromaždenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov mal súd za preukázané, že vlastníci bytov a nebytových priestorov boli povinní platiť zálohové platby tak, ako boli odsúhlasené jednotlivými vlastníkmi vždy do 25. dňa toho - ktorého mesiaca. Z navrhovateľom predložených dokladov tiež vyplynulo, že byt č. 5 vo vlastníctve odporcov 1/ a 2/ mal k 25. 06. 2009 nedoplatok vo výške 813 Eur pri zálohových platbách za obdobie od júla 2009 do novembra 2011 vo výške 116 Eur mesačne. K 26. 04. 2010 dlh odporcov predstavoval sumu 495 Eur, pričom výška zálohových platieb za obdobie od 26. 04. 2010 do 26. 11. 2010 predstavovala sumu 99 Eur mesačne. Odporcovia 1/ a 2/ postupne v priebehu konania, dňa 21. 02. 2010, 05. 08. 2010, 08. 12. 2010 a dňa 27. 03. 2011 uhradili celú žalovanú istinu, na základe čoho navrhovateľ v tejto časti zobral návrh na začatie konania späť a v ďalšom zotrval len na príslušenstve žalovanej pohľadávky. Prvostupňový súd preto uzneseniami zo dňa 03. 03. 2011 a zo dňa 22. 11. 2011 konanie v časti o zaplatenie istiny 1.393 Eur zastavil a súčasne pripustil zmenu žalobného petitu v požadovanom znení. Z takto zisteného skutkového stavu s odkazom na ust. § 7b ods. 5 zák. č. 182/1993 Zb. a § 517 ods. 2 Obč. zák. v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom v čase omeškania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na zaplatenie úrokov z omeškania je v celom rozsahu dôvodný. Uviedol, že úrok z omeškania je zákonným dôsledkom omeškania, v prípade ktorého veriteľovi priamo zo zákona vzniká nárok na úroky z omeškania vo výške stanovenej právnym predpisom a to bez ohľadu na to, či omeškание spôsobuje súčasne vznik ďalších finančných povinností dlžníka voči veriteľovi. Nakoľko odporcovia preukázateľne neuhádzali zálohové platby včas, t. j. vždy do 25. dňa toho - ktorého mesiaca, nasledujúci 26. deň sa dostali do omeškania s poskytovaním predčavkov za služby spojené s užívaním bytu. Navrhovateľovi preto súd priznal úrok z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., v zmysle ktorého je výška úrokov z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, ktorá bola od 13. 05. 2009 do 13. 04. 2011 vo výške 1 %, t. j. po zvýšení o 8 percentuálnych bodov priznal súd navrhovateľovi 9 % ročný úrok z omeškania.

O náhrade trov konania prvostupňový súd rozhodol podľa zásady úspechu vyjadrenej v ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a v konaní plne úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v celkovej výške 267,89 Eur pozostávajúcej zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 29,76 Eur (16,50 Eur za návrh + 2x 6,63 Eur za časť súdneho poplatku, ktorá sa z dôvodu späťvzatia návrhu nevracia) a z trov právneho zastúpenia vo výške 238,13 Eur a to za 4 úkony právnej služby á 41,50 Eur. Oproti navrhovateľom predloženému vyčísleniu trov právneho zastúpenia prvostupňový súd znížil odmenu za účasť právneho zástupcu na pojednávaní dňa 16. 06. 2011, nakoľko predmetné pojednávanie bolo odročené bez prejednávania veci a preto zaň prináleží odmena len vo výške 1/4 základnej sadzby tarifnej odmeny.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie odporcovia 1/ a 2/, ktorí pre nesprávne právne posúdenie veci navrhli napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že súd návrh v celom rozsahu zamietne, alternatívne ho zruší a vec vráti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie. V odvolaní uviedli, že uhrádzanie zálohových platieb za plnenia podľa zmluvy o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov Q. F. I. U. R. zo dňa 11. 08. 2008, na jednotlivé roky špecifikované v zápisniciach zo zhromaždení vlastníkov bytov a nebytových priestorov (dňa 26. 01. 2009, 20. 05. 2009, 29. 03. 2010, 17. 05. 2011), odporcovia nikdy neodmietali, ale poukazovali na skutočnosti ktoré svedčili o tom, že predmetné zálohové predpisy na roky 2009 a 2010 neboli zo strany predsedu spoločenstva vlastníkov navrhované na schválenie v súlade s platnou zmluvou o výkone správy a zák. č. 182/1993 Z.z. Konkrétne na schôdzi dňa 26. 01. 2009 bol zálohový predpis pre byt č. 5 odporcov 1/ a 2/ schválený vo výške 109 Eur mesačne, avšak pre nerešpektovanie ust. § 7b ods. 2 zák. č. 182/1993 Z.z. bola dňa 10. 2. 2009 podaná žaloba o neplatnosť zhromaždenia vlastníkov bytov, v priebehu konania o ktorej došlo na mimoriadnej schôdzi spoločenstva vlastníkov dňa 20. 05. 2009 k jeho oprave na sumu 116 Eur mesačne. V tejto súvislosti za neoprávnený označili odporcovia 1/ a 2/ nárok navrhovateľa na úhradu úrokov z omeškania za platenie zálohových platieb za rok 2009 zo sumy 645,40 Eur, 167,60 Eur a 5x z časti 116 Eur, nakoľko zálohové predpisy neboli požadované oprávnené a stanovené v správnej výške (čo navrhovateľ uznal) a tiež z dôvodu, že navrhovateľ nedodrжал ustanovenie zmluvy o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov Q. F. I. U. R., konkrétne čl. XII. ods. 5, podľa ktorého úroky z omeškania budú vlastníci povinní hradíť len za oneskorenú úhradu celoročného vyúčtovania platieb a v zmluve si nedohodli povinnosť hradíť úroky z omeškania aj za jednotlivé mesačné zálohové predpisy. V tejto časti predseda vedome a opakovane porušil svoju právomoc zverenú mu spoluvlastníkmi, o čom

svedčí aj tá skutočnosť, že predmetné ustanovenie zmluvy o spoločenstve bolo zmenené súhlasom nadpolovičnej väčšiny na zhromaždení vlastníkov dňa 29. 03. 2010, kedy bola v čl. IX. ods. 6 zmluvy doplnená povinnosť spoluvlastníkov uhrádzať úroky z oneskorenia aj za bežné mesačné zálohové predpisy. Obdobne pri určení predpisu zálohových platieb na rok 2010 nebol na zhromaždení vlastníkov v návrhu predsedu spoločenstva zohľadnený nový spôsob výpočtu podielu jednotlivých spoluvlastníkov určený zákonom č. 70/2010 (novela zák. č. 182/1993 Z.z.) cez námietky odporcov a zálohový predpis nebol opravený v súlade so zákonom. Táto skutočnosť, ktorá je zrejmalá, a ktorú navrhovateľ ako svoju chybu uznal, mu opätovne nebránila vymáhať nezákonne stanovené výšky zálohových predpisov aj cestou pokračujúceho súdneho konania a odporca si svoju povinnosť splnil v roku 2011 na základe správne stanoveného vyúčtovania platieb za celý rok 2010, kedy už navrhovateľ ust. § 10 ods. 1 platné od apríla 2010 akceptoval.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že z ust. zák. č. 182/1993 Z.z. a zo zmluvy o spoločenstve je nesporná povinnosť odporcov 1/ a 2/ platiť mesačné zálohové platby za služby spojené s užívaním bytu č. 5 do fondu údržby a opráv. Túto povinnosť si odporcovia v období rokov 2009 a 2010 neplnili vôbec, a preto vzniknuté náklady museli znášať za odporcov ostatní vlastníci bytov a nebytových priestorov. Prítom ani ich námietky o určení nesprávnej výšky mesačnej zálohovej platby (pôvodných 109 Eur zmenených na 116 Eur) v roku 2009 nespôsobujú zánik povinnosti platiť zálohové platby. Neplnením si zákonnej povinnosti sa preto odporcovia 1/ a 2/ dostali do omeškania a vedome sa vystavili možnosti vzniku sankcie spočívajúcej v povinnosti zaplatiť navrhovateľovi príslušný zákonný úrok z omeškania.

Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 os. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcov 1/ a 2/ nie je dôvodné.

Z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ si návrhom vo veci samej pôvodne uplatňoval pohľadávku vo výške 1.393 Eur s príslušenstvom, titulom nedoplatku odporcov 1/ a 2/ na zálohových platbách za Q. č. X v bytovom dome na S.C. E. Č.. XX v I. U. R., za obdobie rokov 2009 až 2011. Nakoľko odporcovia 1/ a 2/ v priebehu súdneho konania žalovanú istinu po častiach v celej výške uhradili, navrhovateľ svoj žalobný návrh čiastočnými späťvzťahmi obmedzil na príslušenstvo pohľadávky v podobe úrokov z omeškania s plnením peňažného dlhu. Prvostupňový súd mal z listinných dôkazov predložených navrhovateľom za preukázané, že odporcovia 1/ a 2/ boli v omeškani s plnením mesačných zálohových platieb spojených s užívaním bytu Č.. X na S. XX F. I. U. R., v dôsledku čoho im zo zákona vznikla povinnosť zaplatiť aj žalovaný úrok z omeškania, ktorého výšku posudzoval podľa § 517 ods. 2 Obč.zák. v spojení s § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. Odporca v podanom odvolaní namietal správnosť tohto záveru s poukazom na nesprávne účtovanie výšky mesačných zálohových platieb zo strany navrhovateľa a absenciu zmluvného dojednanie o povinnosti vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome, platiť úroky z omeškania aj pri omeškani s platením mesačných zálohových platieb, ktorá bola odsúhlasená až na zhromaždení vlastníkov dňa 29. 03. 2010. Odvolací súd však musí konštatovať, že odporcami 1/ a 2/ prezentované námietky nemajú vplyv na ich zákonnú povinnosť úroky z omeškania platiť.

Podľa § 517 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Obč.zák.“) dochádza zo zákona v dôsledku omeškania dlžníka k zmene obsahu záväzkového vzťahu a to bez ohľadu na to, či dlžník omeškanie zavinil alebo nie. Dlžník sa do omeškania dostane vtedy, ak svoj dlh nesplní riadne (t. j. v dohodnutom množstve, kvalite, rozsahu a na dohodnutom mieste) a ak dlh nesplní včas (t. j. v dohodnutom čase). V prípade omeškania s plnením peňažného dlhu má veriteľ podľa uvedeného ustanovenia právo požadovať aj úroky z omeškania, ktoré predstavujú zákonný dôsledok vyplývajúci z ust. § 517 Obč.zák bez toho, aby si to museli účastníci právneho vzťahu dohodnúť. Vo vzťahu k hlavnému záväzku je úrokový záväzok vedľajším, akcesorickým záväzkom, z čoho vyplýva, že povinnosť platiť úroky z omeškania začína najskôr prvým dňom omeškania (deň nasledujúci po splatnosti dlhu v prípade peňažného záväzku) a nemôže trvať dlhšie, ako hlavný záväzok, predmetom ktorého je pohľadávka veriteľa a jej zodpovedajúci dlh dlžníka. Dlžník zaniká splnením dlhu (§ 559 Obč.zák.), príp. iným zo spôsobov zániku záväzku, a so zánikom dlhu zaniká aj akcesorická povinnosť platiť úroky z omeškania. Zostáva len povinnosť dlžníka zaplatiť už vzniknuté a neuhradené úroky z omeškania. Výšku úrokov z omeškania ustanovuje podľa § 517 ods. 2 Obč.zák vykonávací predpis, ktorým je nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z. a povaha tohto ustanovenia na rozdiel od obchodnoprávnej úpravy (§ 369 ods. 1 Obchodného zákonníka) vylučuje, aby

výška úrokov z omeškania bola v občianskoprávných vzťahoch dohodnutá inak, ako ustanovuje tento vykonávací predpis.

V predmetnej veci z vykonaného dokazovania vyplynulo (a odporcovia 1/ a 2/ túto skutočnosť v konaní ani nesporevali), že odporcovia boli v omeškani s plnením mesačných zálohových platieb za byt v ich vlastníctve Č.. X na S. E. Č.. XX F. I. U. R., ktoré preukázateľne uhradili platbami uskutočnenými až v priebehu tohto súdneho konania. Za dobu do zaplatenia peňažného záväzku ich preto podľa § 517 Obč.zák zaťažuje akcesorická povinnosť na zaplatenie úrokov z omeškania s plnením peňažného dlhu, k čomu na základe správneho právneho posúdenia dospel aj súd prvého stupňa. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že odporcovia pre pochybnosti o platnosti schôdze, na ktorej bola odsúhlasená výška mesačných zálohových predpisov, si svoju povinnosť vyplývajúcu jednak zo zmluvy o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov v znení jej dodatkov, uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 11. 08. 2008, ako aj z ust. § 10 zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, splnili až po konečnom (celoročnom) vyúčtovaní nákladov, nakoľko splatnosť mesačných preddavkov bola dohodnutá vždy do 25. dňa v kalendárnom mesiaci. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd aj obranu odporcov 1/ a 2/, v zmysle ktorej táto povinnosť bola medzi vlastníkmi bytov a nebytových priestorov zmluvne dohodnutá až 29. 03. 2010, nakoľko povinnosť platiť úroky z omeškania s plnením dlhu vzniká, ako konštatoval súd prvého stupňa, priamo zo zákona a preto na jej vznik nemôže mať vplyv skutočnosť, že medzi účastníkmi zmluvného vzťahu nebola výslovne dohodnutá. Pokiaľ preto odporcovia 1/ a 2/ hlavný záväzok v celej výške uhradili, čím uznali jeho dôvodnosť, odvolacie námietky odporcov 1/ a 2/ nie sú vo svojom obsahu spôsobilé vyvrátiť správnosť napadnutého prvostupňového rozhodnutia. Odvolací súd nezistil ani žiadne pochybenie prvostupňového súdu týkajúce sa presnej špecifikácie úrokovej povinnosti, ktorá má preukázateľný podklad v navrhovateľom predložených listinných dôkazoch.

Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní plne úspešnému navrhovateľovi priznal v súlade s § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b), § 16 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom od 01. 06. 2010 do 30. 06. 2013 náhradu trov odvolacieho konania vo výške 58,96 Eur (vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 26. 03. 2012 á 41,50 Eur, režijný paušál: 7,63 Eur, 20 % DPH v sume 9,83 Eur).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.